

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce Tirozet s.r.o.**, se sídlem Bělehradská 858/23, Praha 2, *zastoupeného Mgr. Lucií Petránkovou, advokátkou se sídlem Bolzanova 1615/1, Praha 1*, proti žalovanému **Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj**, se sídlem Sokolovská 167/875, Karlovy Vary, za účasti **osoby zúčastněné na řízení B.Č.**, bytem ..., v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

t a k t o :

- I. Určuje se, že zápis omezení vlastnického práva žalobce poznámkou spornosti provedený žalovaným k parcele st. 44, jejíž součástí je rodinný dům č. p. 34, parcele pč. 183/1, parcele pč. 183/3, to vše v katastrálním území Bystřice u Hroznětína, byl nezákonný.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 28.253,14 Kč, ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Lucie Petránkové, advokáty.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v zápisu poznámky spornosti k nemovitostem zapsaným na listu vlastnictví č.

234 vedeném u Katastrálního úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrálního pracoviště Karlovy Vary.

Žalobce je dle listu vlastnictví č. 234 vlastníkem pozemku st.p.č. 44 (zastavěná plocha a nádvoří) o výměře 79 m², jehož součástí je stavba č.p. 34 (rodinný dům), dále pozemku p.č. 183/1(zahrada) o výměře 802 m² a p.č. 183/3 (zahrada) o výměře 341 m², v katastrálním území Bystřice u Hroznětína, obec Hroznětín (*dále jen „předmětné nemovitosti“*). Dne 16.8.2016 byl Katastrálnímu úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrálnímu pracovišti Karlovy Vary (*dále též jen „katastrální pracoviště“*) podán osobou zúčastněnou na řízení k předmětným nemovitostem „Návrh na zápis poznámky spornosti k nemovitostem“ (Z-7754/2016-403). Ke dni 21.9.2016 zapsalo katastrální pracoviště k předmětným nemovitostem poznámku spornosti zápisu (Z-93 76/2016-403).

II. Důvody žaloby

A.

Po provedení zápisu poznámky spornosti k předmětné nemovitosti žalobce namítal (přípisem ze dne 20.9.2016), že byla zapsána v rozporu s § 24 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) – (*dále jen „KZ“ nebo „katastrální zákon“*) a že plná moc advokáta nesplňuje náležitosti vyžadované správním řádem. Žalovaný žalobci sdělil (odpovědí ze dne 5.10.2016), že postupoval v souladu s větou druhou § 24 odst. 1 KZ a § 986 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (*dále jen „OZ“ nebo „občanský zákoník“*), že je neurčitost plné moci právního zástupce navrhovatelky nedostatkem, avšak na základě ostatních okolností není důvodné pochybovat, že kterým nemovitostem se vztahuje.

V žalobě žalobce namítal, že byl postupem žalovaného (zápisem poznámky spornosti k předmětným nemovitostem ve vlastnictví žalobce) přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem. Zásah směřuje proti žalobci, který v podstatě nemůže s nemovitostmi nakládat (poznámka spornosti sice není rozhodnutím soudu o tom, kdo je jejich vlastníkem, avšak činí nemovitosti fakticky neprodejnými). Na nemovitosti měl kupce, ale po zápisu poznámky z prodeje sešlo. Zásahem žalovaného je tak žalobci zásadním způsobem ztěžován výkon vlastnického práva. Jedná se o neoprávněný zásah do vlastnického práva žalobce.

Žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010, čj. 7 Aps 3/2008- 98 (*všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zde citovaná jsou dostupná na www.nssoud.cz*), podle něhož se soudní ochrany proti provedení či neprovedení záznamu do katastru nemovitostí lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.1.2012, sp. zn. 4 Aps 4/2011-68, který závěry usnesení rozšířeného senátu vztáhl též na zapsání či nezapsání poznámky. Ačkoli byla uvedená rozhodnutí vydána za účinnosti předchozí právní úprav, jsou jejich závěry stále aplikovatelné.

B.

Žalovaný v odpovědi z 5.10.2016 uvedl, že k zápisu poznámky spornosti došlo na základě věty druhé § 24 odst. 1 KZ. Žádost o zápis poznámky spornosti bez doloženého žalobního návrhu musí obsahovat tvrzení, jakým zápisem je žadatel dotčen, a tvrzení, že tento zápis byl proveden bez právního důvodu a v čem je spatřována jeho právní bezdůvodnost. Neobsahuje-li žádost tyto údaje, postupuje se obdobně podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*). Nedoplní-li žadatel údaje ve stanovené lhůtě nebo nebudou-li doplněné údaje osvědčovat splnění podmínek pro zápis poznámky podle § 24 odst. 1 věty první KZ žádost se vrátí jako nezpůsobilá k zápisu poznámky spornosti.

Podmínkou pro zápis poznámky spornosti bez doloženého žalobního návrhu je, že:

1. o zápis poznámky žádá osoba dotčená určitým zápisem v katastru, tedy osoba, která:
 - a) v důsledku takového zápisu přestala být zapsána jako vlastník či jiný oprávněný, nebo její právo bylo provedeným zápisem omezeno,
 - b) potenciální právní nástupce (zejm. možný dědic) osoby podle písm. a), a současně
2. zápis, který je napadán, je alespoň potenciálně bez právního důvodu, přičemž zápisem bez právního důvodu je zejména zápis provedený na základě
 - a) neplatného, zdánlivého nebo zrušeného právního jednání,
 - b) právního důvodu, který odpadl k datu předcházejícímu právním účinkům zápisu, či
 - c) podvržené listiny.

Navrhovatelka však nežádala zapsat věcné právo, ani nesplnila podmínky pro zápis poznámky spornosti, jelikož její návrh neobsahuje výše uvedené náležitosti. Návrh je odůvodněn toliko pohledávkou, kterou má za J.N. (*dále jen „předchozí vlastník předmětných nemovitostí“*), která na sebe podala insolvenční návrh. Pohledávka navrhovatelky (obligace) za předchozím vlastníkem předmětných nemovitostí ale není věcným právem navrhovatelky, které by bylo stavem v katastru nemovitostí dotčeno. Stejně tak pohledávka navrhovatelky nemůže být podkladem pro zápis poznámky spornosti, jelikož navrhovatelka není a nikdy v minulosti nebyla vlastníkem předmětných nemovitostí (což vyplývá i ze samotného návrhu na zápis poznámky). Nerozhodný je i fakt, že se navrhovatelka považuje za zásadní věřitelku. Navrhovatelka ani nespornuje, že by kupní cena byla skutečně původním vlastníkem předmětných nemovitostí uhrazena. Poznámka spornosti proto neměla být žalovaným zapsána, jelikož její zapsání není odůvodněno návrhem navrhovatelky a nebyly splněny podmínky § 24 odst. 1 věty druhé KZ. Z návrhu na zápis poznámky spornosti není zřejmé, jakým zápisem je navrhovatelka dotčena a v čem je spatřováno, že byl proveden bez právního důvodu. Sama navrhovatelka jako právní důvod zápisu uvádí kupní smlouvu. Podaný návrh tak nesplňuje zákonem stanovené náležitosti a neměl být proto zapsán. Na uvedeném nemůže ničeho zhojit ani fakt, že navrhovatelka doložila včas (do 2 měsíců), že byla podána žaloba k Okresnímu soudu v Karlových Varech na určení neplatnosti smlouvy a neúčinnosti právního jednání (kupní smlouvy mezi původním vlastníkem předmětných nemovitostí a žalobcem jako jejich novým vlastníkem).

C.

Žalobce nesouhlasil ani se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s nedostatečnou plnou mocí právního zástupce navrhovatelky. K zápisu poznámky spornosti došlo na základě plné moci, neurčitého pověření ve věci „zápisu poznámky spornosti k nemovitostem“. Navíc

právní zástupce zmocnění nepřijal, neboť plná moc není zmocněným zástupcem podepsaná. Podpis je uveden pouze u advokátní koncipientky, kdy není ještě známo u které, neboť podpis je uveden u dvou. Advokátní koncipientku však navrhovatelka nezplnomocnila a tato ji nemůže zastupovat. Navíc v plné moci nebyly nemovitosti řádně specifikovány. Jedná se o plnou moc udělenou k neurčitému počtu řízení, neboť je zde neomezený počet nemovitostí/možností, u kterých by poznámka spornosti mohla být navrhována k zápisu. V takovém případě podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu platí, že pokud je plná moc udělena pro neurčitý počet řízení, musí být vždy úředně ověřena. Plná moc tak nesplňuje náležitosti kladené na ni správním řádem. Bez ohledu na to, jak si žalovaný plnou moc vyložil z kontextu, je zřejmé, že nesplňuje požadavky zákona. Žalovaný měl postupovat tak, že měl podklady vrátit a vyzvat advokáta k doložení řádné plné moci a k řádnému návrhu.

Žalovaný tak dle žalobce pochybil, když na základě výše uvedených písemností zapsal do katastru nemovitostí poznámku spornosti. Žalovaný zapsal poznámku spornosti contra legem a na základě návrhu neoprávněné osoby.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Dle žalovaného návrh na zápis poznámky spornosti obsahoval odůvodnění, v čem je spatřován zápis bez právního důvodu a současně z návrhu plynulo, že je navrhovatelka ve svém právu dotčena provedeným zápisem kupní smlouvy mezi žalobcem a bývalým vlastníkem předmětných nemovitostí. Spolu s návrhem byla předložena i plná moc ze dne 16.8.2016, kterou navrhovatelka zmocnila JUDr. Karla Jelínka, advokáta, ve věci zápisu poznámky spornosti k nemovitostem, a ten zmocnění přijal, což na plné moci stvrdil svým podpisem.

Katastrální pracoviště provedlo zápis poznámky spornosti na LV č. 234 podle § 24 odst. 1 (věty druhé) KZ, resp. § 986 OZ, neboť předložené listiny splňovaly požadované náležitosti. Skutečnost, kdy se osoba zúčastněná na řízení domnívá, že měla nabýt vlastnické právo k předmětným nemovitostem po zaplacení kupní ceny a na základě uzavřené dohody o kupní smlouvě o prodeji a po úhradě pohledávek bývalého vlastníka předmětných nemovitostí, je zápis poznámky spornosti jedinou možnou obranou proti případnému návrhu na vklad vlastnického práva mezi aktuálně zapsaným vlastníkem předmětných nemovitostí (žalobcem) a případným dalším nabyvatelem. Proti povolenému návrhu na vklad není přípustný žádný opravný prostředek, proto katastrální pracoviště tuto situaci vyhodnotilo tak, že zapsalo poznámku spornosti v souladu s platnou legislativou.

Katastrální pracoviště obdrželo dne 21.9.2016 žádost žalobce (prostřednictvím zmocněné zástupkyně Mgr. Lucie Petránkové, advokátky) o přezkoumání a výmaz předmětné poznámky spornosti (Z-8957/2016-403). Katastrální pracoviště postupověřilo a odpovědělo přípisem ze dne 5.10.2016, ve kterém sdělilo své stanovisko a zdůvodnilo, že zápis poznámky spornosti provedlo v souladu s katastrálním zákonem i občanským zákoníkem.

K napadené plné moci předložené navrhovatelkou uvedlo, že nemělo důvod pochybovat, k jakým nemovitostem se tato vztahuje a považovalo ji za určitou, neboť žalobce jiné nemovitosti, než předmětné nemovitosti na LV č. 234 v katastrálním území Bystřice

u Hroznětína v okrese Karlovy Vary nevlastní. Z tohoto důvodu nebyla vyžadována úředně ověřená plná moc. K žalobní námitce týkající se umístění podpisu JUDr. Karla Jelínka na plné moci žalovaný uvedl, že pravidelně komunikuje s advokátem JUDr. Karlem Jelínkem, jelikož sídlo jeho advokátní kanceláře je v Karlových Varech a v zastoupení svých klientů pravidelně předkládá listiny k zápisu do katastru nemovitostí. Katastrálnímu pracovišti je jeho podpis dobře znám a nemělo tedy pochybnost v tom, že ji přijal právě on. Ostatně tak je i plná moc specifikována ve svém úvodu. Katastrální pracoviště postupovalo v souladu s § 6 odst. 2 správního řádu.

Dne 4.10.2016 byla katastrálnímu pracovišti doručena žaloba podaná k Okresnímu soudu v Karlových Varech s podacím razítkem soudu ze dne 4.10.2016 (Z-9376/2016-403). Žaloba na určení neplatnosti kupní smlouvy a neúčinnosti právního jednání ve smyslu § 235 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) – (*dále jen „insolvenční zákon“*) byla doručena jako doplnění podání ze dne 16.8.2016. Vzhledem k tomu, že byla splněna podmínka o uplatnění svého práva u soudu, která byla doložena podanou žalobou do 2 měsíců ode dne doručení žádosti, připojilo katastrální pracoviště k již zapsané poznámce spornosti jako druhou listinu oznámení o podaném žalobním návrhu ze dne 4.10.2016.

IV. Replika žalobce

Dle žalobce z návrhu na zápis poznámky spornosti nevyplývá, že se navrhovatelka domnívá, že měla nabýt vlastnické právo k nemovitostem po zaplacení kupní ceny a na základě uzavřené dohody o kupní smlouvě o prodeji. Žalovaný se tak zpětně snaží dovodit věcné právo, na základě kterého měl zapsat poznámku. V návrhu je jasně uvedeno, že navrhovatelka s bývalým vlastníkem předmětných nemovitostí žádnou smlouvu neuzavřela a vyvedením předmětných nemovitostí z konkurzní podstaty má být poškozena. V takovém případě by měl být návrh podán insolvenčním správcem. Sama navrhovatelka jasně uvádí, že měla uzavřenu smlouvu o smlouvě budoucí s žalobcem a že s převodem nemovitosti vyslovila souhlas. Není tak zřejmé, jak dospěl žalovaný k závěru, že měla nabýt vlastnické právo k nemovitostem po zaplacení kupní ceny a na základě uzavřené dohody o kupní smlouvě, když nic takového není v listině ze dne 16.8.2016 uvedeno. K argumentaci žalované vůči plné moci předložené navrhovatelkou žalobce uvedl, že předpokládal, že má žalovaný správní orgán postupovat ke všem účastníkům stejně, a to v souladu se zákonem a nerozlišovat na „ty co známe“ a „ty co neznáme“.

V. Vyjádření účastníků při jednání soudu

O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání, při němž setrvali žalobce a žalovaný na svých stanoviscích, žalobce rozvinul svoji argumentaci uplatněnou v žalobě o námitku, podle níž žalovaný zapsal poznámku spornosti i u nemovitostí, u nichž to osoba zúčastněná na řízení nenavrhla.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

Žaloba byla podána podle § 82 s.ř.s., podle něhož každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Žalobce navrhoval, s ohledem na postup žalovaného, který v mezidobí provedl výmaz poznámky spornosti, aby soud vyslovil, že zápis poznámky spornosti, jímž bylo omezeno vlastnické právo žalobce, byl nezákonný.

Podle § 87 odst. 1 s.ř.s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.* V daném případě soud rozhodoval pouze o určení toho, že byl zásah nezákonný, proto vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

Podle § 87 odst. 2 věty první s.ř.s. *soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.*

S ohledem na skutečnost, že předchozí rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 1. 2017, č. j. 57A 99/2016 - 59, byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017, č. j. 9 As 65/2017 - 49 (*dále jen „zrušující rozsudek“*), byl soud na základě ustanovení § 110 odst. 4 s.ř.s. současně vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

Žaloba je důvodná.

Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku vyhodnotil obsah žádosti osoby zúčastněné na řízení o zápis poznámky spornosti ze dne 16. 8. 2016 k pozemku st. č. 44, jehož součástí je stavba č. p. 34, k pozemku p. č. 183/1 a 183/3, to vše v katastrálním území Bystřice u Hroznětína, obec Hroznětín (*dále jen „žádost“*) tak, že osoba zúčastněná na řízení spatřuje zápisem vlastnického práva k předmětným nemovitostem ve prospěch žalobkyně dotčení na svém právu na uspokojení pohledávky ve výši 2.860.000 Kč za původní vlastníci nemovitostí tím, že došlo k vyvedení těchto nemovitostí z majetkové podstaty. Nejvyšší správní soud zároveň ve zrušujícím rozsudku zdejší soud zavázal, aby uvažil, zda takto vymezené tvrzení o dotčení práv je dostatečným podkladem pro zápis poznámky spornosti, tedy zda zápis poznámky spornosti lze provést na základě žádosti s tvrzením o dotčení práv na uspokojení pohledávky, pro jejíž ochranu osoba zúčastněná na řízení současně v žádosti tvrdila, že uplatňuje civilní žalobu na určení neplatnosti a neúčinnosti kupní smlouvy mezi původní vlastníci těchto nemovitostí a žalobkyní, na jejímž základě byla žalobkyně zapsána do katastru nemovitostí jako vlastnice.

Při posouzení věci zdejší soud vycházel ze dvou ustanovení, která dopadají na sporné otázky mezi účastníky. Předně se jedná o § 24 odst. 1 věta druhá zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“), podle něhož platí, že *„Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno.“* Významným je též § 986 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, který stanoví, že *„Kdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do veřejného seznamu bez právního důvodu ve prospěch jiného, může se domáhat výmazu takového zápisu a žádat, aby to bylo ve veřejném seznamu poznamenáno. Orgán, který veřejný seznam vede, vymaže poznámku spornosti zápisu, nedoloží-li žadatel ani do dvou měsíců od doručení žádosti, že své právo uplatnil u soudu.“* Pokud se jedná o vztah citovaných ustanovení má soud za to, že jejich význam je totožný, neboli poznámka spornosti podle § 24 odst. 1 věta druhá katastrálního zákona je poznámkou spornosti podle § 986 občanského zákoníku. Daný závěr vyplývá z jednoznačné textové konvergence obou předpisů. Ostatně i důvodová zpráva ke katastrálnímu zákonu na toto téma uvádí, že: *„Ustanovení o poznámce spornosti je předurčeno zněním § 985 a § 986 nového občanského zákoníku.“*

Ze znění obou relevantních ustanovení je zřejmé, že jejich gramatický výklad jednoznačnou odpověď na otázku, zda institut poznámky spornosti slouží toliko jako prostředek ochrany věcných práv, nebo i práv obligacních (o jejichž tvrzení dotčení opřela svoji žádost osoba zúčastněná na řízení), neposkytuje, neboť obě ustanovení operují toliko s právním pojmem *„dotčení ve svém právu“*, aniž by blíže upřesnily charakter dotčených práv. Podle názoru zdejšího soudu však řešení poskytuje výklad systematický a teleologický obou shora citovaných právních předpisů, přičemž z něj vyplývá jediný možný závěr, a to sice, že institut poznámky slouží toliko k ochraně práv věcných. Daný závěr soud opírá o následující roviny úvah. Byť obecná formulace *„ve svém právu“* může působit dojmem, že se může jednat i o právo jiné než zapisované do veřejného seznamu (v projednávané věci do katastru nemovitostí) platí však, že smyslem § 986 je ochrana skutečného vlastníka, je tedy nutno dospět k závěru, že zde se nemůže jednat o osobu, která byla provedeným zápisem dotčena v jakémkoli svém právu (což je případ osoby zúčastněné na řízení – tvrdí dotčení práva obligacního, jak uzavřel Nejvyšší správní soud), ale výlučně o osobu, která byla dotčena v právu zapsaném v katastru nemovitostí. Z právě uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že ani tvrzení, že tato osoba byla ve svém právu dotčena provedeným zápisem, nemůže být zcela libovolné, ale musí se opírat o objektivní skutečnost, tj. že tato osoba buďto v katastru nemovitostí zapsána byla, a v důsledku popíraného zápisu být zapsána přestala (tj. právo jí náležející bylo vymazáno zcela nebo zapsáno ve prospěch jiné osoby), nebo došlo k omezení jejího vlastnického práva zápisem věcného práva k věci cizí. Ze strnutí skutkového děje v projednávané věci je přitom zcela zřejmé, že ani jeden z možných způsobů dotčení ve svém právu osoba zúčastněná na řízení v žádosti netvrdila, proto již z tohoto důvodu bylo zapsání poznámky ze strany žalovaného nesprávným postupem. Výše vyjevený výklad pojmu *„ve svém právu“* podporuje i systematické členění občanského zákoníku, v němž je ustanovení § 986 zařazeno právě do rubriky týkající se ochrany práv věcných (konkrétně se jedná o Část třetí – Absolutní majetková práva, Hlava II – Věcná práva). Závěr soudu o tom, že právní úprava institutu poznámky spornosti není všeobecným prostředkem ochrany práv, ale slouží

pouze k ochraně skutečného vlastníka, ostatně vyplývá i ze systematiky právního řádu jako celku, který umožňuje ohrožená práva obligační chránit řadou jiných prostředků – zejména předběžnými opatřeními, prostředky práva exekučního či insolvenčního (právě tyto se soudu jeví jako vhodné zejména s ohledem na tvrzení žalobkyně o vyvádění majetkové podstaty původní vlastníci nemovitostí).

Soud naopak nepovažuje za důvodnou námitku žalobkyně, podle níž žalovaný zapsal poznámku spornosti i u nemovitostí, u nichž to osoba zúčastněná na řízení nenavrhla. Podle názoru zdejšího soudu nemůže být postup žalovaného nezákonný jen proto, že ve vymezení jednoho z pozemků v žádosti o zápis poznámky spornosti chybí zkratka „St“, tj. že poznámka spornosti byla zapsána k pozemku „*parc. č. St. 44*“, jehož součástí je stavba rodinného domu č. p. 34, kdežto žádost o zápis poznámky spornosti se vztahovala k „*pozemku parc. č. 44 (zastavěná plocha a nádvoří) o výměře 79 m², jejíž součástí je stavba č. p. 34 (rodinný dům)*“. Byť v daném katastrálním území jsou pozemky vskutku evidovány ve dvou řadách, nemůže tato skutečnost nic změnit na tom, že s ohledem na ostatní údaje uvedené v žádosti, nemůže být sporu o vymezení nemovitosti, k níž měla být poznámka spornosti podle vůle osoby zúčastněné na řízení zapsána.

Pokud se jedná o námitku žalobkyně ohledně nedostatku plné moci vystavené osobou zúčastněnou na řízení JUDr. Karlu Jelínkoví, pak soud v celém rozsahu odkazuje na argumentaci Nejvyššího správního soudu obsaženou na straně 4 – 5 zrušujícího rozsudku, v níž shledal Nejvyšší správní soud danou námitku za nedůvodnou (ve shodě s právním názorem zdejšího soudu vyjádřeném ve zrušeném rozsudku).

Závěr

Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud určil, že provedený zásah byl nezákonný (§ 87 odst. 2 s.ř.s.).

VII. Náklady řízení

Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč, v zaplaceném soudním poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč a v odměně advokáta za úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), tj. převzetí a příprava zastoupení, dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d), tj. podání žaloby a podání kasační stížnosti a dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když se advokát zúčastnil dvou soudních jednání. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí částku 3.100 Kč. Za pět úkonů právní služby tak žalobci přísluší náhrada ve výši 15.500 Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Za pět úkonů právní služby tak soud žalobci přiznal náhradu ve výši 1.500 Kč. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má žalobce nárok na úhradu cestovného k jednání z Prahy do Plzně a zpět dne 17. 1. 2017 a 25. 7. 2017 osobním automobilem RZ: ... podle vyhlášky č.

440/2016 Sb., vždy 91 km jedna cesta, při průměrné spotřebě 5,9 litrů na 100 km, při sazbě základní náhrady ve výši 3,9 Kč/km, při vyhláškové ceně pohonných hmot ve výši 29,50 Kč za litr, celkem ve výši 2.053,14 Kč. Náhrada za promeškaný čas činí částku 1.200 Kč za 12 půlhodin podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že zástupce nepředložil osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty vydané příslušným správcem daně žalobce, soud nezvýšil náklady řízení o částku odpovídající této dani. Celkem náklady řízení tedy činí částku ve výši 28.253,14 Kč.

Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 25. července 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová